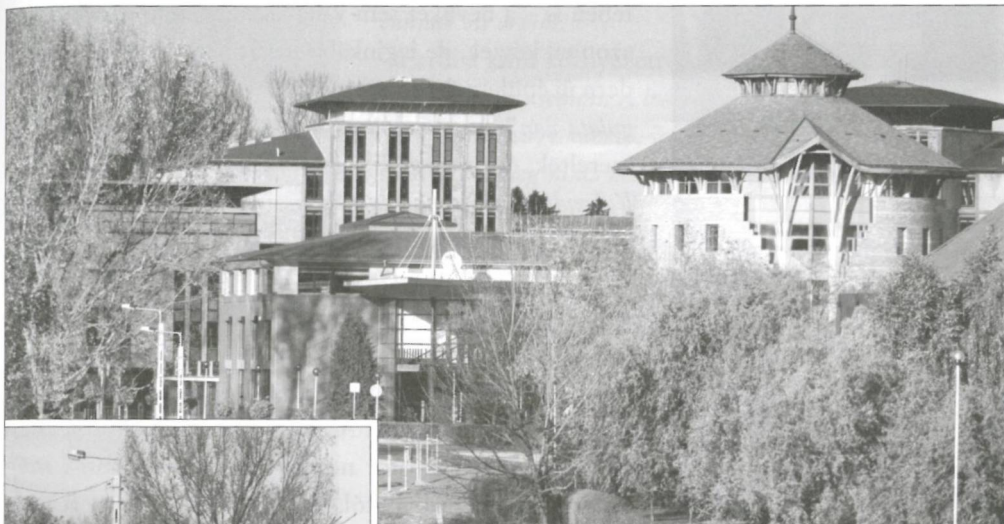
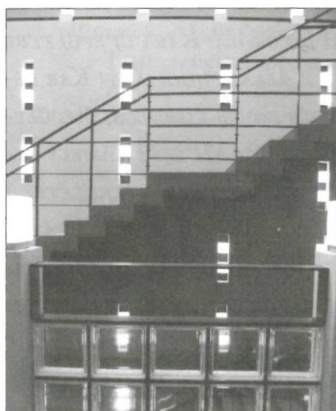

A pedagógiai kar új otthona

A MAGYAR FELSOŐKOLTATÁSBAN 2000-BEN LEZAJLÓTT HÁLÓZATI INTEGRÁCIÓ KAPOSVÁRON AZZAL A KÖVETKEZMÉNNYEL JÁRT, HOGY A KAPOSVÁRI EGYETEM CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY PEDAGÓGIAI FŐISKOLAI KARA ÚJ ÉPÜLETBE KÖLTÖZÖTT. AZ ÚJ ÉPÜLET AZ ÁLLATTUDOMÁNYI KAR RÉGEBBEN ÉPÜLT TANULMÁNYI ÉS EGYÉB KISZOLGÁLÓ ÉPÜLETEIVEL EGYÜTT ALKOTJA AZT A CAMPUST, AMELY MA

MÁR HÁROM EGYETEMI-FŐISKOLAI KARNAK ÉS EGY EGÉSZSÉGÜGYI INTÉZMÉNYNEK A TERÜLETE. A LASSACSKÁN EGYETEMI VÁROS RÉSSZÉ FEJLŐDŐ ÉPÜLETEGYÜTTES AZONBAN VISZONYLAG TÁVOL ESIK A VÁROSKÖZPONTTÓL ÉS ATTÓL A SZOLGÁLTATÓ INFRASTRUKTÚRÁT (ÜZLETEKTŐL, HIVATALOKTÓL, UTAZÁSI KÖZPONTOKTÓL STB.), AMELYEKRE MIND A HALLGATÓKNAK, MIND AZ EGYETEM DOLGOZÓINAK SZÜKSÉGÜK VAN. ÉRTHETŐ MÓDON AZ ÚJ HELYZET EGY TEKINTÉLYES LÉTSZÁMÚ DOLGOZÓT ÉS HALLGATÓT SZINTE MINDENNAPOS UTAZÁSRA KÉNYSZERÍT. EZT AZ ÁLLATTUDOMÁNYI KAR DOLGOZÓI ÉS HALLGATÓI MÁR MEGSZOKTÁK. A PEDAGÓGIAI KARON DOLGOZÓK ÉS HALLGATÓK NAGY TÖBBSÉGE A VÁROS BELSEJÉBEN (A HALLGATÓK JÓ RÉSE KOLLÉGIUMBAN) ÉL. AZ ÚJ „OTTHONBA” KÖLTÖZÉST TEHÁT AZ AZ ALAPHELYZET HATÁROZZA MEG, HOGY MINDÖSSZE ÚJ HELYRE KÖLTÖZÖTT A KAR. AZON TÚL, HOGY NÉHÁNY FOTÓN BEMUTATJUK A PEDAGÓGIAI KAR ÚJ OTTHONNAK ÉPÜLT ÉPÜLETEGYÜTTESÉT, SZERKESZTŐSÉGÜNK MEGBÍZTA MÓROCZ ANIKÓ KOMMUNIKÁCIÓS SZAKOS HALLGATÓT, HOGY HALLGATÓK ÉS ILLETÉKES VEZETŐ MEGKÉRDEZÉSÉVEL TÁJÉKOZTASSA OLVASÓINKAT A „HONFOGLALÁST” KÍSÉRŐ HANGULATRÓL, A BEILLESZKEDÉS PROBLÉMÁIRÓL.

Nem volt könnyű dolgom. Az elsődévesek még nem tudnak különbséget tenni a régi és az új között. A felsőbb évesek pedig még igen erősen kötődnek a régi otthonhoz (hiszen pl. a kollégiumuk is még a régi), illetve a korábbi kényelmi szempontok (pl. a kollégiumból csak egy „ugrás” az oktatási épület), megszokásaik felülmúlnak minden esetleges pozitív élményt az új helyen. Ezért a megkérdezettek – valószínű bizonytalanságuk következtében is – a nevüket sem vállalják. Nyilatkozataik szinte azonnal készek, de leginkább negatív tartalmúak. A modern új épületnek többük véleménye szerint „*kórház hangulata van*”. Az előadók ugyan korszerű technikával felszereltek, de „*frusztrál, hogy nincsenek ablakok, ráadásul a légkonditól mindenki megbetegszik*.” Kényelmetlenek a belső berendezések (székek, folyosói padok). „*Szép az épület, tetszik, de ennyi pénzből célszerűbbet is építhettek volna*” – foglalja össze a majdnem általános véleményt T. M. másodéves hallgató.

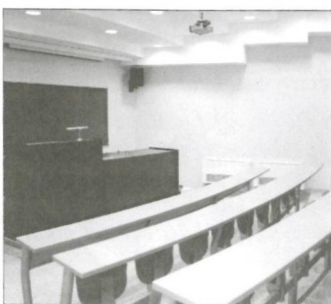
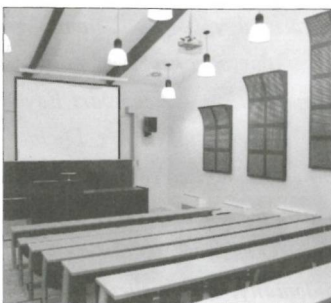
Másokat fáraszt az állandó neonfény, hosszabb tartózkodás után fáj a fejük tőle. Az ablaktalan előadóterekben „*klaustrofóbia*” gyötör néhány hallgatót. A most még üres falak, amelyek állítólag így is maradnak, mert nem szabad kirakni rájuk semmit, „*rideggé teszik a tantermeket, a belső tereket*”.

A tartalmilag összehangzó véleményekből arra lehet következtetni, hogy a régi épület valóban „*otthon*” volt. Sok szubjektív élmény kapcsolódik hozzá, és ezeknek az élményeknek a birtokában az új épület „*felszíni*” jelenségei ragadták meg a hallgatókat. Ebből táplálkozik az általánosítható vélekedés: szép az épület, de... Vagyis a funkcionális értékek, előnyök még nem törtek felszínre, még nem fogalmazódtak meg. Az új környezetet is meg kell tehát szokni, és nekünk magunknak is otthonossá kell tennünk.

A buszon elcsíptem két GTK-s lányt is, *Novák Boglárkát*, aki másodéves mérnök-tanárin, és *Balatincz Elizát*, aki negyedéves a gazdasági agrármérnök szakon.

NB: – *Örülök neki, hogy kiköltöztetek, remélem egyre sűrűbben fogunk átjárni egymáshoz, a másik programjaira, és kialakul majd egy szoros együttműködés. Így mindenre több lehetőségünk lesz, hiszen „egységben az erő”.*

BE: – *Én egy kicsit irigy vagyok. Nálatok jó meleg van, mi*

meg időnként megfagyunk. Meg olyan apró dolgok miatt is, mint például a kéztörölő, meg a szappan a vécékben. Nálunk – az állattudományi kar régebbi épületeiben – ez hiányzik. Amúgy nekem sincs semmi kifogásom ellenetek, de tudom, hogy sokan nem örülnek annak, hogy kiköltöztetek, de talán ha többet találkozná a két (négy) kar, változna a hozzáállás. NB: – Igen. Sajnos van néhány hangadó nálunk is, aki szítja a feszültséget. De én például szeretek átjárni hozzátok, vannak ott óráim.

– Erről a kinti környezetről mi a véleményetek?

BE: – Itt nincs semmi. A buszközlekedés rossz, nincs egy tisztességes bolt, vagy kávézó, sem szórakozási lehetőség.

NB: – Tényleg nincs közel semmi sem az egyetemhez. Nagyon elszigetelt.

BE: – Nemcsak a külvilágtól vagyunk elszigetelve, hanem egymástól is. Kellenének közös bulik, rendezvények, vetélkedők, amik összehozzák az embereket.

NB: – A HÖK-nek jobban kellene működni. Jut eszembe: van nálunk minden héten daltanszék. Ez egy diákkör, ahol együtt vagyunk. Gyakran jönnek be tanárok is, énekelgetünk, eszünk, iszunk, jókat bulizunk. Erre ti is jöhettétek. Meg indul néptánc is. Azt persze mi sem várjuk el tőletek, hogy ÁTK napokon ti is állítsatok bikát, és ugyanolyan vetélkedőkön vegyetek részt, de jó lenne megismerni egymás hagyományait, és összegegyülni. Mondjuk diáknapon egymást váltogathatnák a ti programjaitok a mieinkkel.

Úgy gondolom, ennél jobbat, és üdítőbbet nem is mondhattak volna ezek a lányok. Belőlük legalább optimizmus sugárzott, és a legfontosabbat emelték ki.

Mivel nem lenne kerek a történet, ha nem kérdeztem volna meg a kari főigazgatót, mit szól a diákok véleményéhez, ezért természetes, hogy felkerestem.

Ez nem is volt olyan könnyű, mert a főigazgató úr elég elfoglalt. Elég gyorsan, egy héten belül kaptam időpontot, de a megjelölt órában valaki beelőzött, így volt időm alaposan körbenézni.

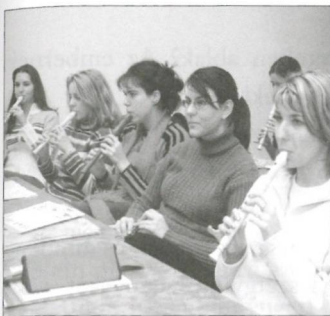
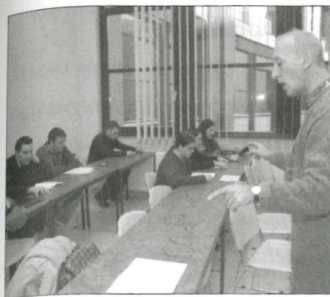
A titkárnő, Lukács Éva L alakú asztal mögött ül, hátulról kapja a fényt. Az ablakban jukka, és zsidószakáll növekszik, de van növény az asztalán is. A szekrényekre szárazvirágból készített csokrokat helyezett el, ami nagyon feldobja a szobát. „Ez az én saját területem, de még be kell lakni, hangulatosabbá, otthonosabbá igyekszem tenni. Szeretnék

még képeket is akasztani a falakra. Igazság szerint itt minden nap valami megújul. Most például kaptunk egy fogast, aminek nagyon örültem, mert így a vendégek kabátját végre van hová tenni.” Az épületről az ő véleménye is hasonló, de sokkal optimistább a hozzáállása, és nem olyan csüggedt, mint a diákok: „Az épület nem emberközeli, nem egy oktatási intézménybe valók ezek a berendezések, kényelmetlenek és nem szolgálják az egészséget. Itt viszont, a benti épülettel ellentétben jól záródnak az ablakok, és meleg van. Igazság szerint mindennek megvan az előnye és a hátránya, de ezeken fölösleges bosszankodni, úgyis van mindig valami, ami elrontja a napot, inkább örülni kell annak, ami van. Én mindig azt keresem, mivel lehet hangulatosabbá tenni az irodámat, minden nap újítok valamit, és próbálok magam jól érezni benne. Olyan ez is, mint egy új otthon: idő kell, amíg belakjuk!” Lukács Éva sokat mesélt nekem itteni élményeiről, kellemesen telt az idő, persze közben emberek jöttek-mentek, csörgött a telefon stb. Egy óra múlva jutottam be a főigazgató úrhoz. Az ő irodája meglehetősen tágas, van benne író- és dohányzóasztal, az utóbbi körül fotelek. Ezekbe telepedtünk le.

– Kezdjük a legelején: miért volt szükséges egyesülnie a karoknak?

– Évekre nyúlik vissza ez a koncepció, és a művelődési kormányzat elképzelése, ami egyébként a felsőoktatási intézmények integrációját rendeli el, mert az intézményi bálózat nagyon szétaprózott volt. Ezen kellett segíteni, hatékonyabb irányítás és működés alá vonni az intézményeket. 2000. január elsejével történt meg ez az integráció, úgy, hogy a Pannon Agrártudományi Egyetemről levált a kaposvári képzés, és ez egyesülve a tanítóképző főiskolával, hozta létre a Kaposvári Egyetemet, mely először két karral kezdte meg működését. De már az integrációkor világossá vált, hogy a kétkarú egyetem hamarosan több karúvá válik. 2004-ben, a korábbi években elkészített engedélyezési eljárás után, négykarúvá bővült, az egyes karok kettéválásával. Az Állattudományi Kar mellett egyetemi karként létrejött a Gazdaságtudományi Kar. A Pedagógiai Főiskolai Kar kettéválása után az egyik kar viszi tovább a nevet, míg mellette létrejött egy Művészeti Főiskolai Kar. Jelen pillanatban az egyetemnek van egy örökös egysége is, egy kari jogállású intézet, amit nem karnak nevezünk, de jogállása szempontjából kari értékű: ez az Egészségügyi Centrum. Ilyen módon fogalmazhatunk úgy, hogy a Kaposvári Egyetem ötkarú intézmény.

Sok más intézménnyel ellentétben a Kaposvári Egyetemnek nagyon nagy előnye az, hogy majdnem minden kara egy kampuszon, és egy helyen van. Általában a többi magyarországi egyetem városok között is, és városon belül is szétszórtnan, és nem egy egységben helyezkedik el. Tehát az egykampuszos egyetemnek nagyon sok előnye van. A pedagógushallgató, az agrármérnök hallgató, a gazdaságtudományi kar hallgatója egy egyetemi városrészben tanul. A könyvtár is nagyon segíti ezt a munkát, és sokkal hatékonyabban is tud működni, hogyha nem távolról kell a hallgatóknak odajárni, hanem egy egyetemi városrészben egy könyvtár látja el az összes kart.

Jelenleg ugyan még a Művészeti Főiskolai Kar bent van a Bajcsy-Zsilinszky utcában, de a távlati elképzelés az, hogy ez is ki fog költözni. Így létrejön egy olyan egyetem, aminek minden kara egy helyen, egy kampuszon, egy egyetemi városrészben fog működni. A többi egyetemi városban nincs így.

– Akkor a könyvtár is hamarosan kiköltözik? Mert jelenleg nagyon hiányzik, hogy az itteni lyukasórakban be tudjunk menni tanulni.

– Igen, a második ütemben épül az új könyvtár, így a teljes könyvtári munka is itt, az egyetemi városrészben fog koncentrálni.

– Ez várhatóan mikorra készül el?

– 2005-ben. A második ütembe beletartozik még a kollégium is: új kollégium építése, és a régi rekonstrukciója.

– Hallottam olyanról is, hogy lesz szolgáltató egység, és például uszoda is.

– A szolgáltató egységbe tartozik a könyvtár és a kollégium is, de a gazdaságossági számítások alapján folyamatosan korszerűsödnek majd a sportlétesítmények, különösen a szabadidős tevékenységeké. De a sportszarnokok most is tágasak, jól felszereltek.

– Elképzelhető tehát, hogy uszoda is lesz?

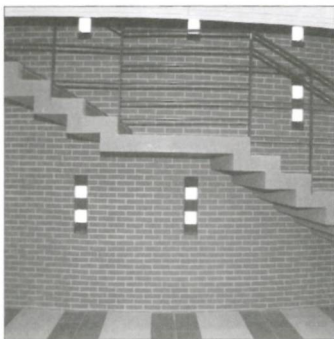
– Igen, elképzelhető, hogy még ebben az évtizedben az is felépül.

– Az átadás csúszása mire vezethető vissza? A terveket ki készítette?

– A budapesti Töreké Építész Iroda készítette el, az egyes tervezési fázisokat is beleértve, egy 3–4 éves időszakkal számolva. Anyagbeszerzés miatt volt néhány hónapos csúszás, de ez semmiféle zavart nem okozott.

– Mennyibe került az építkezés?

– Körülbelül 4,5 milliárd forintba.

– A tervezésbe önök mennyire szóltak bele?
 – *Konzultációk voltak az egyetemi vezetés és az Iroda között, de az építésznek már eleve egy alacsony párkánymagasságú környezetbe alkalmazkodnia kellett. Egyedi sajátosság, hogy a szellőztetés mesterséges, klímaberendezéssel történik, de emellett van természetes szellőztetés is az ablakos termekben. A fényrel ugyanez a helyzet: némelyik teremben csak mesterséges világítás van, de az ablakosokba természetes fény is bevilágít.*

– Miért nincs minden teremben ablak? Az embernek megfájdul a feje egész nap ilyenekben!

– *Nincsenek a hallgatók egész nap ugyanabban a teremben. A tervező így alakította ki, a másik két kar régebbi épületeiben sincs minden előadóban ablak.*

– A diákokkal már elkészítettem az interjúkat, és mindenki panaszkodott: hiányolják a szétgyűjtő edényeket, nem szeretik a folyosókon elhelyezett kényelmetlen dohányszóasztalokat, a csupasz falakat és a növények hiányát.

– *A szétgyűjtő edényekről már tárgyaltunk a gondnoksággal, többet helyeznek ki. A belső építész ilyen ülőalkalmatosságokat tervezett, mi viszont tervezzük azt, hogy rövidesen ezeket kiegészítjük egységes, szép kivitelezésű székekkel. A díszítéssel kapcsolatban pedig már kiírtam a tanszékekre egy levelet, hogy vegyék fel a kapcsolatot a vizuális nevelés tanszékkal, és kérjenek hallgatói munkákat: festményeket, grafikákat, amiket kitehetnek. A másik épületből nemrég hoztuk át a Csokonai reliefet, amit a kémia labor mellett helyeztünk el, de tervezzük még más díszek elhelyezését is. Tavasszal parkosítani is fogunk, célunk egy szép természeti környezet kialakítása, ami illeszkedik a város képébe. Tehát már több lépés történt, hogy otthonosabbá, kényelmesebbé tegyük az környezetet, de ehhez idő kell. Úgy van itt is, mint egy új lakásnál, hosszú idő, amíg belakjuk, addig folyamatosan alakítjuk, csinosítjuk.*

– Köszönöm szépen!

